

Andrias í Hvannasundi við bryggju í Tomrefjord

Byggja á royndir og nýhugsan

— Nú hava royndirnar við Giljanesi og Reynsatindi ikki givið tey bestu úrslitini. Ber tú als ongan ótta fyri, at tað skal fara at enda á sama hátt hjá hesum nýggja trolaranum?

Lat okkum nú sleppa at prógva, at vit kunnu fáa tað at ganga. Sjálvur ivist eg ikki í, at tað fer at ganga, og annars haldi eg, tað er skeiðt at sammeta hetta nýggja skipið við onnur svartkjaftaskip. Vit byggja á royndirnar hjá øðrum og nýhugsan, so úrslitið kan ti bert gerast betri.

Stórir eftirspurningur

Mortan Johannesen sigur annars, at áhugin fyri skipinum er óvanliga stórir. — Eg havi longu gjørt avtalur um sølu av 2000 tons um av lidnari vøru, og vit kunnu í mesta lagi framleiða 4500 til 5000 tons um árið. Annars havi eg fingið fyrspurning um keyp av meira enn 10.000 tons um av svartkjafti — tað veri seg fars ella flak.

— Hvat er tá mest lónandi at framleiða í lotuni? — Tað er butterflyflok. Hetta er ein sera einföld og løtt framleiðsla og sum gevur lutvist góðan pris. Vit kunnu í dag selja butterflyflok fyri 8 kr. kilo og hetta er ein góður prisur.

Binda okkum ikki

— Men hvør skal tá selja vøruna?

— Tað skulu vit sjálvir. Vit selja har vit fáa besta

pris.

— Tit hava ikki bundið tykkum til nakran ávísan seljara, ella ætla tit at gerast limir í Fiskasøluni?

— Vit hava ikki bundið okkum til nakran, og eg rokni ikki við, at vit gerast limir av Fiskasøluni. Við slikum skipi sum hesum, ið kostar nógvar pengar, mugu vit alla tíðina leita eftir tí marknaðinum, sum gevur besta pris fyri vøruna. Tann marknaðin selja vit til.

Suðringur og Rankin!

— Nú hevir tú oftani út-talað teg í bløðunum um hetta projektið, og tað er einki dulmál, at tú altíð er sera bjartskygdur. Ert tú ikki bangin fyri, at tú kanska hevur gjørt í so nóg av, nú áðrenn skipið er sliðið at royna seg?

— Eg byggi Suðring í sini tí, og vit hava ligið á odda øll tey árin, eg havi verið við. Tvey tey fyrstu árin vóru vit bestir í flot-anum. So komu nýggj skip og vit máttu dvina. Tá bygdur vit Rankan, og hann hevur verið í tí betra endanum. Nú havi eg so saman við beiggja minum og soninum bygt hetta nýggja farið. Eg trúgvi, at tað fer at ganga væl í hond hjá okkum. Trúði eg ikki tí, so hevði eg ikki sett, alt eg átti, í hetta nýggja skipið.

Kostar 85 mill. kr.

Andrias í Hvannasundi er 1700 tons brutto. Skipið er 60 metrar langt og 13 metrar breitt. Tað kann

sigla 15 mil.

Tað kann lasta 1000 tons um av lidnari vøru.

Kostnaðurin var upprunaliga settur til einar 74 mill. kr. men fer skipið nú at kosta einar 85-86 mill. kr. Prishækkingin stavar frá tí, at verksmiðjan verður betur útgjörd og maskinorkan verður sterri.

Annars visir Mortan Johannesen á, at orsakað av valutabroytingum verður skipið munandi biligari enn upprunaliga ætlað. Valutabroytingin ger, at skipið verður 8 mill. biligari at byggja í mun til sáttmálan, sum var undirskrivaður. Tann meirakostnaðurin, sum kortini verður, stavar so frá iløgunum í betri útgjörd o.l.

Troyta svartkjaftin rætt

Tilsamans vera 38 mans við Andrias í Hvannasundi. Baturin skal fiska einar 3700 tons um árið fyri ein meðalpris uppá 10 kr. fyri kilo, um hann skal bera seg. Mortan roknar við, at teir kunnu klára at fiska eini 4000 til 4500 tons um árið, og við einum prisi uppá 10 kr. kilo fer hetta at geva ein umsetning uppá meira enn millum 40—50 mill. kr. Sostatt verður heilt óneyðugt við studningi.

— So tað er lætt at skilja, at vit eru bjartskygdur. Svartkjafturin er okkara. Tað ræður bert um at troyta hann og troyta hann rætt. Tað kann als ikki verða rætt at fiska hann til idnað, tá vit kunnu fáa so nóg burtur

úr honum til matna.

Mortan visir á, at ein trolari sum Andrias í Hvannasundi bert nýtist ein litlan part av nøgdini sum ein idnaðarbátur fiskar, og hetta ger so aftur, at veiða til matna gevur eina nógvi betri stovnsrøkt, og vit fáa meira burtur úr færri tons um.

Nokk til av svartkjafti

— Men um nú svartkjafturin svikur heilt — er so ikki vandi fyri at til leggast á at fiska av toska-, hýsu- og upsastovninum, sum frammandundand eru hart troyttir?

— Nú ivist eg ongantið í, at svartkjafturin svikur. Trupulleikarnir hjá okkara svartkjaftaskipum, sum ikki hava fingið svartkjaft ávása tíð á árinum, eru eyðsýndir. Skipini hava ov litla maskinorku og togmegi og eru ov illa útgjörd til hesa veiði.

Vit kunnu bert hyggja at, hvussu gongur hjá teimum stóru russisku skipunum. Við einum skipi sum Andrias í Hvannasundi við sini 4000 hesta motir og skruvudiametri uppá 4 metrar skulu vit nokk klára at fiska tey tonsini sum eru neyðug — og úttan at troyta stovnin ov hart.

Hvat viðvikur botnfiskastovnunum, so fara vit ikki at leggast á teir. Vit skulu fiska á djúpum vatni, og tað trúgvi eg, fer at bera til.

Reykjanesryggurin

Nú tosað verður um at gera royndir á Reykjanesrygginum, so fylgir eisini Mortan væl við, hvussu hesar royndir fara at eydnast. Mortan sigur, at teir serliga fara at leggja seg eftir at fiska kongafisk á hesi leiðini. Japanarar visa stóran áhuga fyri hesum kongafiskinum.

Mortan Johannesen sigur at enda, at í lotuni er eitt norskt skip, útgjört

við teimum nýggju VMK-maskinunum, á fiskiskapi eftir svartkjafti.

— Vit hava frætt, at hesar fyrstu royndirnar eru sera væleydnaðar. Hetta er ein norskur trolari, sum er umbygdur til hesa veiði og viðgerð, og tí ikki skræddarseymaður til hesa vinnuna eins og Andrias í Hvannasundi.

— Eg haldi, at vit áttu at havt bygt eitt slíkt skip fyri langari tíð síðani, men nú mugu vit so koma í gongd.

Nýggi svartkjaftatrolarin kemur til Føroya sunnudagin. Skipið er skrásett á Tvoroyri og fer tað tí fyrst á Tvoroyri. Seinni gongur so leiðin til Havnar.

Ætlanin er at fara til fiskiskap stutt eftir, at skipið er komið til Føroyar. Svartkjafturin bið-ar.

jan

